

Երևան, 28 Ապրիլ, 2014

ՏԵՐՈՒԱԿԱՆ ԱՊՈԹՔ

(Միասնաբար արտասանուած)

Իմասդութիւն Հօր Յիսուս, քուր ինձ իմասդութիւն վբարիս խորհել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ. ի չար խորհրդոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեա զիս. եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

ՍԱՂՄՈՍ 121

ԱՍՏՈՒԱԾԱՇ ՄԵՐ ՊԱՀԱՊԱՆԸ

Աչքերս դեպի լեռները կը բարձրացնեմ,
ուրկէ օգնութիւն պիտի գայ ինծի:
Օգնութիւնս Տիրոջմէն է որ պիտի գայ,
որ արարիչն է երկինքին ու երկրին:
Անիկա թոյլ պիտի չտայ որ փորձանքի մէջ իյնաս,
որովհետեւ քու անքուն Պահապանդ է ան:
Արդարեւ ան չի՝ ննջեր եւ չի՝ քնանար,
իր ժողովուրդին Պահապանն է ան:
Տիրը քու պահապանդ է,
քու հովանի պաշտպանդ է, կողքիդ կանգնած:
Ո՛չ ցերեկ ատեն արեգակը քեզի վնաս պիտի տայ,
ո՛չ ալ լուսինը՝ գիշեր ատեն:
Տիրը ինք քեզ պիտի պահէ ամէն չարիքէ,
եւ քեզ պիտի պահպանէ:
Տունեդ դուրս ըլլաս թէ ներս՝
Տիրը ինք քեզ պիտի պաշտպանէ,
այժմէն մինչեւ յաւիտեան: Ամէն:

ՀԱՐԱԿԱՆ - ԱՊՈԹՔ

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:

Ամենասուրբ Երրորդութիւն, սուրբ աշխարհիս խաղաղութիւն:

Եւ Հիւանդաց բժշկութիւն, ննջեցելոց արքայութիւն:

Արի Աստուած Հարցն մերոց, որ ապաւէն ես նեղելոց:

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա,

Յիսուս Փրկիչ մեզ ողորմեա:

Պահապան ամենայնի Քրիստոս,

ազ քո հովանի լիցի ի վերայ իմ ի տուէ եւ ի գիշերի,

ի նստիլ ի տան, ի գնալ ի նանապարհ,

ի ննջել եւ ի յառնել, զի մի երբեք սասանեցայց.

Եւ ողորմեա՛ քո արարածոց եւ իման բազմամեղիս:

ՅՈՎՄԵՓ ԲԱՆՏԱՐԿԵԱԼՆԵՐՈՒՆ ԵՐԱՋՆԵՐԸ ԿԸ ՄԵԿՆԵ (40:1-23)

Կացութիւնները կրնան փոխուիլ, բայց կարեւորը նկարագիրը չփոխուի: Ի՞նչ նկարագիր: Ասպուծոյ հաւաքարիմ մնալ:

Յովսէփի ոչ միայն ինքզինք կը միսիթարէ, այլ նաև ուրիշներուն համար միսիթարութիւն կը դառնայ, հոգ չէ թէ ինչ վիճակի մէջ է: Ահաւասիկ այս է Յովսէփի առաքինութիւնը:

«Յովսէփի առաքուն անոնց եկաւ ու գեսաւ զանոնք, որ խռովեր էին: Ինքո՞ւ համար ձեր երեսները պրպում են այսօր»: Հեփաքրքրական է, որ մարդուս ներաշխարհը իր արդացողացումը կ'ունենայ իր դէմքին վրայ: Այնպէս ինչպէս պիտի ըստ Առակաց գիրքը. «Ուրախ սիրով երեսը կը զուարթացանէ, բայց սրբին փրկութենէն հոգին կը ճնշուի» (Առակաց 15:13):

Բանսարկեալները երբ իրենց գեսած երազները կը պարմեն, Յովսէփի անմիջապէս ցոյց կու փայ, թէ Ասպուծոյ կը վերաբերին այդ երազներուն բացապրութիւնը, որքան ալ ինք պիտի փոխանցէ անոնց այդ երազներուն իմասքը, բայց հետինակը Ասպուած ինք է, միևս կողմէ նաև ցոյց փալու թէ Ասպուծոյ կամքը կայ, Ասպուծոյ փնօրինումով գեղի կ'ունենայ եւ պիտի ունենայ ինչ որ պիտի պարախի:

Այդ երազներուն բացապրութիւնը փալէ յեփոյ, Յովսէփի կը ինքրէ մաքոռուակապեկըն որ գինքը յիշէ Փարաւոնին առջեւ որպէս դուրս զայ այդ գեղէն: Յովսէփի երբեք ունէ մէկը չի մեղադրեր, այլ պարզապէս կ'արդարացած ըսելով. «Քանզի իրաւոնէ զողունցայ Եքրայեցիներու երկրէն եւ հոս ալ բան մը ըլրի որ զիս այս գուրը նեփեն»:

Հեփաքրքրականօրէն, սակայն, մաքոռուակապեկը կը մոռնայ զինք յիշելու Փարաւոնին առջեւ, արդեօք իրապէս կը մոռնայ, կամ չ'ուզեր յիշելը: Ինչ ալ ըլլան պարագաները, այս բոլորին մէջ կայ սակայն Ասպուծոյ մաքը եւ միջամքութիւնը, որովհետեւ Ասպուած մէկ այլ ուրիշ ծրագիր մըն է որ պարտասպած էր Յովսէփի համար: Որովհետեւ Ասպուած կրնար այնպէս մը ընել, որ Յովսէփի անմիջապէս դուրս գար բանտէն, բայց գեղի պիտի չունենար այն դէպքը, ինչ որ Յովսէփի պիտի յայգնուէր Փարաւոնին առջեւ: Միևս կողմէ, հակառակ մաքոռուակապեկի մոռացութեան, Յովսէփի երբեք չշփոթեցաւ, որովհետեւ իր ապաւէնն ու պաշտպաննը Ամենակարող Ասպուած ինք է: Սա կը նշանակէ, որ Յովսէփի փակախին վազելիք ունի, եւ ամէն ինչ իր յարմար ժամանակը: Այնպէս ինչպէս վարպետ ուկերիքը գիտէ թէ ուկին երբ պէտք է կրակէն դուրս համել, նոյնպէս ալ Ասպուած ինք գիտէ երբ է յարմար ժամանակը Յովսէփը դուրս բերելու այդ վիճակէն: Եւ ահա երկու փարիներէ յեփոյ է որ մաքոռուակապեկը յիշեց Յովսէփին, երբ Փարաւոն երազ մը գեսաւ եւ այդ երազին բացապրութիւնը ուզեց իմանալ:

Ահա Յովսէփի կեանքը մեզի համար կը դառնայ իբրեւ օրինակ.

1. Պարագաները ինչ ալ ըլլան մէր նկարագիրը չփոխելու:
2. Ինչ ալ ըլլան նեղութիւններն ու դժուարութիւնները մէր ապաւէնն ու պաշտպաննը թող Տերը, Ամենակարող Ասպուած ինք ըլլայ:
3. Եթէ նոյնիսկ մարդոց դիմենք օգնութեան համար, եթէ երբեք մոռնան մեզ, վարահ ըլլանք որ Ասպուած մեզ չէ մոռցած, եւ երկրորդ՝ կը նշանակէ թէ փակախին ժամանակը չէ հասած: